

Bài của Anh Cả Quentin L. Cook
Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Hãy Chọn Lựa Một Cách Khôn Ngoan

“Biết bỏ điều dữ và chọn điều lành” (Ê Sai 7:15).

Các anh em thân mến, ước muốn của tôi buổi tối hôm nay là chia sẻ một số lời khuyên dạy về những quyết định và lựa chọn.

Khi tôi còn là một luật sư trẻ tuổi ở Vòng Vịnh San Francisco, tôi đã làm một số công việc pháp lý cho công ty sản xuất bộ phim hoạt họa nhiều tập là Charlie Brown thường được chiếu trên truyền hình trong dịp lễ.¹ Tôi trở thành một người hâm mộ Charles Shultz và tài sáng tạo của ông—như *Peanuts*, với Charlie Brown, Lucy, Snoopy, và các nhân vật tuyệt vời khác.

Một trong những tập tôi ưa thích trong bộ phim hoạt họa đó liên quan đến Lucy. Như tôi còn nhớ, đội bóng chày của Charlie Brown đang tham dự một trận đấu bóng chày rất quan trọng—Lucy đang chơi ở phía bên phải của đội bóng, và một quả bóng được đánh bay cao về phía nó. Những người trong đội đối thủ đều ở trong vị trí của họ, và đó là bàn cuối cùng của hiệp thứ chín. Nếu Lucy chụp được quả bóng, thì đội bóng của nó sẽ thắng. Nếu Lucy chụp hụt, thì đội kia sẽ thắng.

Như chỉ có thể xảy ra trong truyện tranh, toàn thể đội vây quanh Lucy khi

quả bóng rơi xuống. Lucy nghĩ: “Nếu chụp được quả bóng, tôi sẽ là anh hùng; nếu chụp hụt, thì tôi sẽ là một thằng hề.”

Quả bóng rơi xuống, và đồng đội của nó háo hức nhìn theo, Lucy đã chụp hụt quả bóng. Charlie Brown bực mình ném găng tay xuống đất. Sau đó, Lucy nhìn đồng đội của mình, đặt tay lên hông, và nói: “Làm thế nào mấy bạn mong muốn tôi chụp được bóng khi tôi lo lắng về chính sách đối ngoại của nước ta?”

Đây là một trong nhiều quả bóng mà Lucy chụp hụt trong nhiều năm, và mỗi lần như thế nó đều có một lời bào chữa mới.² Mặc dù luôn luôn buồn cười, nhưng những lời bào chữa của Lucy là để hợp lý hóa, là những lý do giả dối cho thất bại của nó vì đã chụp hụt quả bóng.

Trong giáo vụ của Chủ Tịch Thomas S. Monson, ông thường dạy rằng những quyết định sẽ định đoạt số mệnh.³ Trong tinh thần đó, lời khuyên dạy của tôi buổi tối hôm nay là hãy tránh đưa ra lời giải thích duy lý nào làm ngăn cản chúng ta đưa ra những quyết định ngay chính, nhất là liên quan đến việc phục vụ Chúa Giê

Su Ky Tô. Trong Ê Sai, chúng ta được dạy rằng chúng ta phải “biết bỏ điều dữ và chọn điều lành.”⁴

Tôi tin rằng là điều đặc biệt quan trọng trong thời kỳ chúng ta khi Sa Tan đang có ảnh hưởng mạnh mẽ đến con người trong rất nhiều cách mới mẻ và tinh tế, thì những lựa chọn và quyết định của chúng ta phải được đưa ra một cách cẩn thận, và phù hợp với các mục tiêu mà chúng ta tự nhận là đang sống theo. Chúng ta cần phải hoàn toàn cam kết với các lệnh truyền và nghiêm túc tuân thủ các giao ước thiêng liêng. Khi chúng ta cho phép những lời giải thích duy lý ngăn cản chúng ta thực hiện các lễ thiên ân trong đền thờ, các công việc truyền giáo xứng đáng, và hôn nhân trong đền thờ, thì những lời giải thích này rất tai hại. Thật là đau lòng khi chúng ta tự nhận là tin tưởng vào những mục tiêu này, vậy mà lại không tuân theo lối sống hàng ngày cần thiết để đạt được các mục tiêu đó.⁵

Một số người trẻ tuổi tự nhận là lập mục tiêu để được kết hôn trong đền thờ nhưng lại không hẹn hò với những người xứng đáng đi đền thờ. Thành thật mà nói, một số người còn không đi hẹn hò nữa chứ! Các em thanh niên độc thân thân mến, ngày nào các em còn sống độc thân thì sau khi các em đến một độ tuổi thích hợp và đạt đến mức độ chín chắn nào đó, thì các em có thể càng trở nên hài lòng hơn với cuộc sống độc thân. Nhưng thực ra các em phải trở nên *không hài lòng với cuộc sống như vậy!* Xin hãy “*nhật tình tham gia*”⁶ vào các sinh hoạt xã hội phù hợp với mục tiêu kết hôn trong đền thờ của các em.

Một số người trì hoãn việc kết hôn cho đến khi học xong và bắt đầu sự nghiệp của mình. Mặc dù điều này được chấp nhận rộng rãi trên thế giới, nhưng lý luận này không cho thấy đức tin, không tuân theo lời khuyên dạy của các vị tiên tri hiện đại, và không thích hợp với giáo lý đúng đắn.

Gần đây tôi có gặp một thiếu niên hiền lành. Mục tiêu của em ấy là đi truyền giáo, có được học vấn, kết hôn trong đền thờ, và có được một gia đình hạnh phúc trung tín. Tôi rất hài lòng với các mục tiêu của em ấy.

Nhưng trong khi nói chuyện thêm, thì rõ ràng là hành vi của em ấy và những lựa chọn em ấy đưa ra lại không phù hợp với các mục tiêu của em ấy. Tôi cảm thấy là em ấy thực sự muốn đi truyền giáo và tránh những phạm giới nghiêm trọng mà sẽ ngăn cản em ấy đi truyền giáo, nhưng sinh hoạt hàng ngày của em ấy đã không chuẩn bị cho em ấy đối phó với những thử thách về thể chất, tình cảm, giao tiếp, trí tuệ và thuộc linh.⁷ Em ấy đã không học cách làm việc chăm chỉ. Em ấy đã không nghiêm túc trong việc học hành. Em ấy đi nhà thờ, nhưng đã không đọc Sách Mặc Môn. Em ấy dành rất nhiều thời giờ cho các trò chơi video và truyền thông xã hội. Em ấy dường như nghĩ rằng chỉ cần đi truyền giáo là đủ. Các em thiếu niên, hãy tái cam kết với hành vi xứng đáng và sự chuẩn bị nghiêm chỉnh để trở thành sứ giả của Chúa và Đấng Cứu Rỗi, Chúa Giê Su Ky Tô.

Mối quan tâm của tôi không phải chỉ là về những quyết định trọng đại ảnh hưởng đến cuộc sống mà còn về những quyết định kém quan trọng hơn—thế giới thường ngày và các quyết định dường như bình thường mà chúng ta dành hầu hết thời gian của mình. Trong các lĩnh vực này, chúng ta cần phải nhấn mạnh đến sự điều độ, cân bằng, và nhất là khôn ngoan. Là điều quan trọng để vượt lên trên những lời giải thích duy lý và đưa ra những lựa chọn tốt nhất.

Một ví dụ tuyệt vời về sự cần thiết phải điều độ, cân bằng, và khôn ngoan là việc sử dụng Internet. Internet có thể được sử dụng để làm công việc truyền giáo, phụ giúp trong các trách nhiệm của chức tư tế, tìm ra các tổ tiên quý giá để tiếp nhận các giáo lễ đền thờ thiêng liêng, và còn nhiều hơn nữa. Internet chứa đựng rất nhiều tiềm năng tốt lành. Chúng ta cũng biết rằng nó có thể truyền tải rất nhiều điều xấu xa, kể cả hình ảnh khiêu dâm và cảnh tàn ác qua thông tin kỹ thuật số,⁸ và cách nói chuyện nhảm nhí của những người nặc danh. Nó cũng có thể dẫn đến những ý nghĩ và hành động điên rồ. Như Anh Randall L. Ridd đã giảng dạy một cách hùng hồn trong đại hội trung

ương lần trước, khi nói về Internet: “Các em có thể bị lôi cuốn vào vô số vấn đề không quan trọng mà sẽ lãng phí thời giờ và làm giảm tiềm năng của các em.”⁹

Những điều làm xao lãng và chống đối sự ngay chính không chỉ ở trên Internet mà thôi, mà còn ở khắp mọi nơi. Chúng ảnh hưởng không những đến giới trẻ mà đến tất cả chúng ta. Chúng ta sống trong một thế giới thật sự náo động.¹⁰ Chúng ta bị vô số điều mà được gọi là sinh hoạt vui thú cùng các lối sống vô đạo đức và kỳ quái vây quanh. Những điều này được trình bày như là những sinh hoạt bình thường trên hầu hết các phương tiện truyền thông.

Anh Cả David A. Bednar gần đây đã cảnh báo các tín hữu phải xác thực trong việc sử dụng phương tiện truyền thông xã hội.¹¹ Một nhà lãnh đạo tư tưởng nổi tiếng là Arthur C. Brooks, đã nhấn mạnh đến điểm này. Ông nhận xét rằng khi sử dụng phương tiện truyền thông xã hội, chúng ta có khuynh hướng tung ra các chi tiết hạnh phúc về cuộc sống của mình chứ không phải là những lúc khó khăn ở trường học hoặc sở làm. Chúng ta chỉ mô tả phần nào cuộc sống hiện thực—đôi khi phóng đại hoặc giả tạo. Chúng ta mô tả cuộc sống này, và sau đó chúng ta dự phần vào “cuộc sống hầu như hoàn toàn giả tạo của bạn bè trên phương tiện truyền thông xã hội của [mình].” Ông Brooks khẳng định: “Dĩ nhiên điều này làm cho bạn cảm thấy tồi tệ hơn cho nên để dành ra một phần thời gian của mình giả vờ được hạnh phúc hơn hiện trạng của mình, và phần khác của thời gian của bạn để thấy người khác dường như được hạnh phúc hơn mình.”¹²

Đôi khi chúng ta cảm thấy như đang chìm đắm trong cảnh phù phiếm, rồ dại, tiếng ồn ào vô nghĩa, và tranh chấp liên tục. Khi chúng ta giảm bớt những điều làm mình xao lãng và xem xét kỹ những điều này thực sự là gì, thì chúng ta sẽ không được phụ giúp nhiều trong công cuộc tìm kiếm vĩnh cửu của mình hướng tới các mục tiêu ngay chính. Một người cha đã sáng suốt trả lời

cho con cái mình khi chúng nhiều lần xin được tham gia vào những điều làm xao lãng này. Ông chỉ hỏi chúng: “Điều này có làm cho các con trở thành người tốt hơn không?”

Khi hợp lý hóa những lựa chọn sai lầm, dù lớn hay nhỏ, mà không phù hợp với phúc âm phục hồi, thì chúng ta đã mất đi các phước lành và sự bảo vệ chúng ta cần và thường bị sa vào bẫy tội lỗi hoặc đơn giản là bị mất phương hướng.

Tôi đặc biệt quan tâm đến sự rồ dại¹³ và việc bị ám ảnh với “tất cả việc mới lạ.” Trong Giáo Hội chúng ta khuyến khích và ngợi khen lẽ thật và sự hiểu biết về mọi sự việc. Nhưng khi nền văn hóa, sự hiểu biết và tập tục xã hội bị tách rời khỏi kế hoạch hạnh phúc của Thượng Đế và vai trò thiết yếu của Chúa Giê Su Ky Tô, thì có một sự phân hủy tất yếu của xã hội.¹⁴ Trong thời kỳ chúng ta, mặc dù có những tiến bộ chưa từng có trong nhiều lĩnh vực, nhất là khoa học và truyền thông, nhưng các giá trị cơ bản thiết yếu đã bị suy yếu và toàn bộ hạnh phúc cùng sự an lạc đã bị giảm bớt.

Khi Sứ Đồ Phao Lô được mời đến nói chuyện tại A Rê Ô Ba ở A Thên, ông đã thấy một số thái độ trí thức tự phụ và tình trạng thiếu khôn ngoan thật sự giống như ngày nay.¹⁵ Trong Công Vụ Các Sứ Đồ, chúng ta đọc câu chuyện này: “Vả, hết thấy người A Thên và người ngoại quốc ngụ tại thành A Thên chỉ lo nói và nghe việc mới lạ mà thôi.”¹⁶ Phao Lô tập trung

vào Sự Phục Sinh của Chúa Giê Su Ky Tô. Khi đám đông nhận ra tính chất tôn giáo trong sứ điệp của ông, một số người đã chế nhạo ông; những người khác nói chung bác bỏ lời ông và nói: “Lúc khác chúng ta sẽ nghe người nói về việc đó.”¹⁷ Phao Lô rời A Thên mà *không thành công*. Dean Frederic Farrar đã viết về chuyến đi thăm này: “Phao Lô đã không thành lập giáo hội ở A Thên, và ông đã không viết thư cho A Thên, và ông thường đi ngang qua A Thên nhưng ông không bao giờ đặt chân đến đó nữa.”¹⁸

Tôi tin rằng sứ điệp đầy soi dẫn của Anh Cả Dallin H. Oaks để phân biệt giữa điều “tốt, tốt hơn, tốt nhất” mang đến một cách hiệu quả để đánh giá những lựa chọn và ưu tiên.¹⁹ Nhiều sự lựa chọn không hẳn là xấu, nhưng nếu chúng chiếm hết tất cả thời gian của chúng ta và ngăn cản chúng ta chọn điều tốt nhất, thì chúng trở nên nguy hiểm.

Ngay cả các nỗ lực xứng đáng cũng cần được đánh giá để xác định xem các nỗ lực này có trở thành điều làm chúng ta xao lãng khỏi các mục tiêu tốt nhất hay không. Tôi đã có một cuộc thảo luận đáng nhớ với cha tôi khi tôi còn niên thiếu. Ông đã không tin là có đủ người trẻ tuổi tập trung vào hoặc chuẩn bị cho các mục tiêu quan trọng—như công việc làm và lo liệu cho gia đình.

Việc tập có ý nghĩa và kinh nghiệm việc làm dự bị luôn luôn là các ưu tiên cao nhất của cha tôi.

Ông chấp nhận các sinh hoạt ngoại khóa, giống như cuộc tranh luận trong trường và hội sinh viên có thể liên kết trực tiếp với một số mục tiêu quan trọng của tôi. Ông không chắc chắn lắm vì tôi dành ra quá nhiều thời gian để chơi bóng bầu dục, bóng rổ, bóng chày, và chạy đua. Ông thừa nhận rằng thể thao có thể gia tăng sức mạnh, sức chịu đựng và khả năng làm việc theo nhóm, nhưng ông khẳng định rằng có lẽ sẽ tốt hơn nếu tập trung vào một môn thể thao trong một thời gian ngắn. Theo quan điểm của ông, thể thao thì tốt nhưng không phải là tốt nhất *cho tôi*. Ông lo lắng rằng một số môn thể thao là nhằm góp phần làm cho một người được nổi tiếng ở địa phương thay vì các mục tiêu dài hạn quan trọng hơn.

Vì kinh nghiệm này, một trong các lý do tôi thích câu chuyện về Lucy chơi bóng chày là theo quan điểm của cha tôi thì tôi nên học về chính sách đối ngoại chứ đừng lo lắng là tôi sẽ chụp được bóng hay không. Tôi nên nói rõ là mẹ tôi thích chơi thể thao. Bà không bỏ lỡ một trận đấu thể thao nào của tôi trừ khi bà phải nằm bệnh viện.

Tôi đã quyết định tuân theo lời khuyên của cha tôi và không chơi các môn thể thao ở đại học. Sau đó, huấn luyện viên bóng bầu dục ở trường trung học của chúng tôi cho tôi biết rằng huấn luyện viên bóng bầu dục ở trường đại học Stanford muốn ăn trưa với Merlin Olsen và tôi. Các em trẻ tuổi có thể không biết Merlin là

ai. Ông là một cầu thủ xuất sắc nhất trong cả nước Mỹ của đội bóng trường trung học Logan High School, nơi tôi chơi ở vị trí tiền vệ và hậu vệ, và phát bóng cùng đá bóng bóng. Khi ở trung học, Merlin đã được các đội bóng bầu dục thành công nhất của đại học trên toàn quốc cố gắng tuyển dụng. Khi ở đại học, ông đã giành được Cúp Outland với tư cách là người lineman bóng bầu dục xuất sắc nhất của quốc gia. Cuối cùng, Merlin chỉ là người thứ ba được tuyển chọn để chơi cho một đội trong Liên Đoàn Bóng Bầu Dục Quốc Gia và chơi liên tiếp 14 trận đấu Bóng Bầu Dục Chuyên Nghiệp gồm có những cầu thủ xuất sắc mỗi năm. Ông được giới thiệu vào Hội Những Người Nổi Tiếng trong giới Bóng Bầu Dục Chuyên Nghiệp năm 1982.²⁰

Bữa ăn trưa với huấn luyện viên đại học Stanford diễn ra tại nhà hàng Bluebird ở Logan, Utah. Sau khi chúng tôi bắt tay nhau, ông cũng không hề

nhìn tôi một lần. Ông nói chuyện thẳng với Merlin nhưng lờ tôi đi. Vào cuối bữa ăn trưa, lần đầu tiên, ông quay về phía tôi, nhưng ông không nhớ nổi tên tôi. Sau đó, ông cho Merlin biết: “Nếu em chọn trường đại học Stanford và muốn mang theo một người bạn thì người ấy phải có điểm học đủ tốt thì chúng tôi có lẽ sẽ sắp xếp được.” Kinh nghiệm này đã xác nhận với tôi rằng tôi nên tuân theo lời khuyên sáng suốt của cha tôi.

Tôi không có ý định làm nản lòng những người trẻ tuổi là những người thích chơi thể thao hoặc sử dụng Internet hoặc các sinh hoạt xứng đáng khác. Đó là những loại sinh hoạt

đòi hỏi phải điều độ, cân bằng, và khôn ngoan. Khi được sử dụng một cách khôn ngoan, những điều đó sẽ làm phong phú thêm cuộc sống của chúng ta.

Tuy nhiên, tôi khuyến khích mọi người, già lẫn trẻ, nên xem lại các mục tiêu và cố gắng được kỷ luật nhiều hơn. Hành động và những lựa chọn hàng ngày của chúng ta phải phù hợp với các mục tiêu của chúng ta. Chúng ta cần phải vượt lên trên những lời giải thích duy lý và những điều xao lãng. Thật là đặc biệt quan trọng để chọn những điều phù hợp với các giao ước của chúng ta nhằm phục vụ Chúa Giê Su Kỵ Tô trong sự ngay chính.²¹ Chúng ta không nên xao lãng khỏi mục tiêu đó vì bất cứ lý do nào.

Cuộc sống này là thời gian để chuẩn bị gặp Thượng Đế.²² Chúng ta là những người hạnh phúc, vui vẻ. Chúng ta biết ơn tính hóm hỉnh và quý trọng thời gian thông thả với bạn bè và gia đình. Nhưng chúng ta cần phải nhận ra rằng có một mục đích hệ trọng mà cần phải là nền tảng cho cuộc sống và những sự lựa chọn của chúng ta. Những điều xao lãng và những lời giải thích duy lý làm giới hạn sự tiến bộ đã là đủ hại rồi, nhưng khi chúng làm giảm đức tin nơi Chúa Giê Su Kỵ Tô và Giáo Hội của Ngài, thì đó thật là một thảm kịch.

Tôi cầu nguyện rằng với tư cách là những người nắm giữ chức tư tế, chúng ta sẽ hành động một cách phù hợp với các mục đích cao quý cần có nơi những người đang phục vụ Đức Thầy. Trong mọi điều, chúng ta nên nhớ rằng lòng “quả cảm trong việc làm chứng về Chúa Giê Su” là cuộc thử nghiệm quan trọng làm phân chia những người ở thượng thiên giới và trung thiên giới.²³ Chúng ta muốn được tìm thấy ở phía bên thượng thiên giới trong lần phân chia đó. Là một trong các Sứ Đồ của Ngài, tôi thành khẩn làm chứng về sự thực tế của Sự Chuộc Tội và thiên tính của Chúa Giê Su Kỵ Tô, Đấng Cứu Rỗi của chúng ta. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men. ■

GHI CHÚ

1. Chương Trình Sản Xuất Truyền Hình Đặc Biệt Lee Mendelson-Bill Melendez.

2. Từ các mặt trăng của sao Thổ làm nó mất tập trung đến nỗi lo lắng về các chất độc hại có thể có trong gang tay của mình, Lucy luôn luôn biện minh cho lý do tại sao nó chụp hụt quả bóng.
3. Xin xem “Decisions Determine Destiny,” chương 8 trong *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), 57–65.
4. Ê Sai 7:15.
5. “Nếu làm cũng dễ như biết điều gì là tốt để làm, thì các giáo đường đã thành nhà thờ và mái nhà tranh của người nghèo đã thành biệt thự của hoàng tử rồi” (William Shakespeare, *The Merchant of Venice*, màn 1, cảnh 2, dòng 12–14).
6. Giáo Lý và Giao Ước 58:27.
7. Xin xem *Adjusting to Missionary Life* (cuốn sách nhỏ, 2013), 23–49.
8. Xin xem Stephanie Rosenbloom, “Dealing with Digital Cruelty,” *New York Times*, ngày 24 tháng Tám năm 2014, SR1.
9. Randall L. Ridd, “Thế Hệ Chọn Lọc,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 56.
10. Xin xem Giáo Lý và Giao Ước 45:26.
11. Xin xem David A. Bednar, “To Sweep the Earth as with a Flood” (bài diễn văn được đưa ra tại Tuần Lễ Giáo Dục tại Khuôn Viên Trường BYU, ngày 19 tháng Tám năm 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, “Love People, Not Pleasure,” *New York Times*, ngày 20 tháng Bảy năm 2014, SR1.
13. Rủi thay, một điều xao lãng đã gia tăng trong thời kỳ chúng ta là sự rõ đại thực sự. Khi Đấng Cứu Rỗi liệt kê một số điều mà có thể làm ô uế con người, thì Ngài có gồm vào sự rõ đại (Xin xem Mác 7:22).
14. Điều này đã xảy ra ở Hy Lạp và La Mã thời xưa, cũng như các nền văn minh của thời Sách Mác Môn.
15. Xin xem Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 302. Có đủ loại triết gia, kể cả những người theo thuyết Epicurus và Stoics, các nhóm đối thủ mà một số người đã mô tả là người Pha Ri Si và người Sa Đu Sê của thế giới tà giáo. Xin xem thêm Quentin L. Cook, “Looking beyond the Mark,” *Liahona*, tháng Ba năm 2003, 21–24.
16. Công Vụ Các Sứ Đồ 17:21.
17. Công Vụ Các Sứ Đồ 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 312.
19. Xin xem Dallin H. Oaks, “Tốt, Tốt Hơn, Tốt Nhất,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2007, 104–8.
20. Merlin Olsen là một vận động viên bóng bầu dục, diễn viên, và bình luận viên của NFL nổi tiếng cho đài NBC. Ông đã giành được Cúp Outland khi chơi bóng bầu dục cho trường Utah State University. Ông chơi bóng bầu dục chuyên nghiệp cho đội Rams Los Angeles. Trên truyền hình, ông đóng vai Jonathan Garvey cạnh bên Michael Landon trên *Little House on the Prairie* và có chương trình truyền hình của riêng mình, *Father Murphy*. Merlin hiện đã qua đời (ngày 11 tháng Ba năm 2010), và chúng ta nhớ ông ta vô cùng.
21. Xin xem Giáo Lý và Giao Ước 76:5.
22. Xin xem An Ma 34:32.
23. Giáo Lý và Giao Ước 76:79.